

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:
De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 15-22)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods, Jezus, zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat, alvorens u dit seminar gaat lezen, u Jezus vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die Jezus in dit seminar tot u zegt. Jezus wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Jezus uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen

2 Tim. 4:2-4 **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”**.

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:
De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 15-22)

Bij de vorige voorwaarde zagen wij, dat wij Hem zullen aanroepen met lofoffer. En dan staat er **“wie lof offert, eert Mij”**. En als wij Hem eren, gaat Hij ons eren. Is dat niet wonderbaar? Als wij Hem belijden voor de mensen, dan belijdt Hij ons voor God en de engelen.

In **Psalm 50:23** lezen wij **“wie lof offert, eert Mij, en baant de weg, dat Ik hem Gods heil doe zien”**. Daar zien wij als het ware weer die vogel, die twee vleugels gebruikt. En **vers 15** zegt **“roep Mij aan ten dage der benauwdheid, Ik zal u redden en gij zult Mij eren”**. Wat heerlijk!

Psalm 91:15-16 **“Roept hij Mij aan, Ik zal hem antwoorden; Ik zal in de benauwdheid bij hem zijn, Ik zal hem uitredden en tot ere brengen. Met de lengte van dagen zal ik hem verzadigen, en Ik zal hem mijn heil doen zien”**. Dat zijn twee ijstelijke beloften, die beiden verbonden zijn aan het aanroepen van die Naam.

Psalm 145:20-21 **“De Here bewaart allen die Hem liefhebben, maar Hij verdelgt alle goddelozen. Mijn mond zal van de lof des Heren spreken, en al wat leeft, zal zijn heilige naam prijzen voor altos en immer”**.

Psalm 116:13 **“De beker der verlossing zal ik opheffen”**. Wat betekent dit? Aan het Avondmaal doen wij dat elke keer. Daar gedenken wij Zijn dood voor ons; die liefde, dat Hij Zijn leven en Zijn bloed voor ons heeft willen geven. Want het is immers de beker der dankzegging in Zijn bloed! En nu zegt de Psalmist **“de beker der verlossing zal ik opheffen, ik zal de naam des Heren aanroepen”**.

De naam van Hem, die Zijn leven en Zijn bloed voor mij gaf. Hij heeft mij aan Zich geketend met de banden der liefde. En dáárom zal ik de beker der verlossing opnemen en ik zal de Naam des heren aanroepen. Dat ook wij Hem lofbrengen voor die grote liefde, want daarin is eigenlijk de kern van alles bereikt.

Joh. 14:21 **“Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren”**. Als wij de Heer aanroepen in liefde en dus ook Zijn geboden bewaren en doen, dan worden wij ook geliefd door de Vader en gaat Jezus Zichzelf aan ons openbaren.

Toen die zeven apostelen, waaronder Petrus en Johannes, weer aan het vissen waren gegaan, nadat Jezus opgestaan was uit de doden en zij Hem niet zagen, stond daar Jezus opeens aan de oever, doch zij herkenden Hem eerst niet. Maar weet u, wie Hem het eerst geopenbaard kreeg? Dat was Johannes.

U weet hoe dat kwam. Johannes was de discipel, die Hem lief had. Jezus zegt **“wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren”**. Johannes had Jezus bijzonder lief. Daarom kreeg hij Hem ook het eerst geopenbaard. Mij hij hield het niet voor zichzelf en zei: **“Het is de Heer”**. Toen zag Paterus het ook en hij wierp zich in het water om bij de Heer te komen.

In **Joh. 14:23** zegt de Heer er nog iets rijkers bij. **“Jezus antwoordde en zeide tot hem: Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en wij zullen tot hem komen en bij hem wonen”**. In degenen die Jezus liefhebben, komt Hij wonen, maar ook de Vader. Wat is dat een wonderbaar iets!

De eerste Christenen wisten dit, daarom brachten zij het ook in de paktijk van iedere dag en waren zij zo rijk in hun armoede. Zij bezaten niet die rijkdom, die wij vandaag hebben. Zij hadden geen prachtige kerkgebouwen, geen mooie scholen, mooie ziekenhuizen, mooie universiteiten en bibliotheken, zij hadden niets van dat alles.

Zij moesten dikwijls in de catacomben bij elkaar komen. Zij verkochten wat zij bezaten en legden het aan de voeten van de apostelen neer! En zij kenden niets anders dan verdrukking en vervolging, maar toch waren zij wonderbaar rijk, omdat zij het geheim kenden van de Naam die boven alle naam is. De Naam van onze dierbare gezegende Jezus en God. Amen!

De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 15-22)

Wij zullen nu verder gaan zien, hoe de eerste Christenen de Naam des Heren vooral ook aanriepen vóór de dienst des Heren, opdat de genadegaven, de Geestesgaven door hen konden functioneren en wel in het bijzonder de gaven van het spreken voor des Heren en dat omvat een heel terrein.

Zij wisten dat hierbij het aanroepen van de Naam des Heren van het hoogste belang was. Kennende de Schriften. Deden zij dit dan ook. Zij wisten dat, wanneer Gods dienstknechten de Naam des Heren aanriepen, de grote kracht Gods openbaar werd. Dit geldt ook voor ons, als wij dit in Zijn Goddelijke opdracht doen.

Wij willen enkele voorbeelden daarvan uit het Oude Testament bezien, want zij hadden immers alleen het Oude Testament. Wij zien bijvoorbeeld dat de grote kracht Gods openbaar komt, als de profeet Samuël, staande in de dienst des Heren, ten aanhoren van allen, de Naam des Heren aanroept.

1 Sam. 12:16-18, het gaat er hierom, dat het volk gehoorzaam gaat worden voor de dienst van God en dat de geweldige kracht, de heerlijkheid des Heren voor hun ogen openbaar zal worden. ***“Blijft nu nog staan en ziet dit geweldige dat de Here voor uw ogen doen zal. Is het nu niet de tijd van de tarweoogst? Ik zal tot de Here roepen, dat Hij donderslagen en regen geve. Weet dan en ziet, dat het kwaad groot is, dat gij in de ogen des Heren gedaan hebt door voor u een koning te vragen. Toen riep Samuël tot de Here, en de Here gaf op die dag donderslagen en regen, zodat het gehele volk zeer bevreesd werd voor de Here en voor Samuël”.***

Ziet u, bij het aanroepen van de Naam des Heren zien wij de grote kracht des Heren openbaar komen en dat zijn de genadegaven door de Heilige Geest. Let u er ook op, dat dit gebeurt tijdens de tarweoogst. Dit heeft ons iets bijzonders te zeggen. De Gemeente die nu vergaderd wordt uit alle volken, talen en tongen, wordt in de Schrift symbolisch vergeleken met de tarweoogst. Israël, dat straks (in de toekomst) als natie en volk tot bekering komt, wordt genomen onder het symbool van de vruchten- of wijnoogst.

De Gemeente is op Pasen begonnen, toen de graankorrel (Jezus) in de aarde viel (stierf) en opstond en tot vrucht op Pinksteren bij de uitstorting van de Heilige Geest. Het Joodse Pinksterfeest was het feest van de inzameling van de graanoogst, de tarwe. (zie de studie op onze Website: **“Het grote verlossingsplan van God”**)

In Israël vond eerst de tarweoogst plaats en als deze eenmaal was binnengehaald, dan kwam enkele tijd daarna de vruchtenoogst pas aan de beurt. En dat is het beeld van Israël Wij zien dus in die geschiedenis in **1 Sam. 12**, dat, als de tijd van de tarweoogst daar is, er een grote geestelijke nood onder het volk van God is. Israël had een verkeerde koning gekozen.

Maar dan geeft God Zijn gezalfde dienstknecht, de profeet, om hun de vreze des Heren wederom te leren. En ik geloof, dat als er iets in onze tijd het einde van de tarweoogst nodig is, dat het de vreze des Heren is, want de tarweoogst wordt binnengehaald. Jezus komt om de echter tarwe in de Hemelse schuur te verzamelen en de dolle tarwe, de dolik te verbranden.

Want ook nu is het volk van God zó afgeweken, daar er geen ware vreze des Heren meer is. Daarom zien wij ook in dit Profetische Woord, dat de Heer nog in deze tijd iets gaat doen. Hij zal beginnen met Zijn dienstknechten, maar ook met allen, die Hij tenslotte als Zijn kinderen vergaderen wil, opdat zij weer gaan leren, welk een kracht er in de Naam van Jezus is en opdat de grote kracht Gods openbaar wordt bij het aanroepen van die Naam, zoals wij dat ook hier bij Samuël zagen. Want de Geest is immers een Profetische Gemeente; het speken voor Jezus, maar ook vooral het instrument, waardóór Jezus kan spreken.

Een ander voorbeeld zien wij bij de profeet Elia, door wie Gods kracht in een tijd van grote afval, openbaar gaat komen bij het aanroepen van Zijn Naam door de gezalfde dienstknecht.

Wij lezen dat in **1 Kon. 17:20-22**, als het kind van de vrouw, waar Elia altijd in huis mocht zijn, gestorven is. ***“Daarop riep hij tot de Here en zeide: Here, mijn God! Doet Gij zelfs de weduwe, bij wie ik als vreemde-***

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:
De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 15-22)

ling vertoef, het onheil aan, haar zoon te laten sterven? (als de profeet in de kracht van Gods Geest staat, dan mag hij in grote vrijmoedigheid van God eisen, dat God Zijn heerlijkheid zal openbaren. Want dat is het hart van God) *Toen strekte hij zich driemaal uit bovenop het kind en riep tot de Here en zeide: Here, mijn God! Laat toch de ziel van dit kind in hem terugkeren. En de Here hoorde naar de stem van Elia, en de ziel van het kind keerde in hem terug, zodat het levend werd”.*

Ja, de doden worden weer levend gemaakt. En ik geloof, dat wij ook in deze tijd God zó mogen aanroepen; want wat zijn er nog vele geestelijke doden, die toch kinderen Gods waren, maar dood zij gegaan, omdat zij door de geestelijke armoede van deze tijd geen voedsel kregen. Omdat er geen herders, geen opzieners over de kudde waren, zijn deze kinderen geestelijk gestorven.

En dan mag de profeet, de dienstknecht in die nood vrijmoedig tot God gaan roepen, opdat zij weer levend zullen worden. En dat hoort God, want dat is naar Zijn hart. Maar het gaat er altijd om, dat wij de kracht en de heerlijkheid en de grootheid van die Naam des Heren weer leren kennen en dat ook wij die Naam in grote vrijmoedigheid gaan aanroepen voor deze nood, zoals Elia vrijmoedig van de Heer eiste, dat het kind weer levend mocht worden.

En in de volgende hoofdstukken zien wij, dat Elia voor dat hele afgefallen Joodse volk staat, dat op twee gedachten hinkte en dat hoe langer hoe meer alleen de Baäls diensde, terwijl het Altaar Gods verbroken lag. En dan komt daar die krachtproef. Want daar is geen uistel meer mogelijk. Het volk moet nu eindelijk beslissen, wie het dienen wil: de levende God of de Baäls.

En in zulk een tijd leven wij vandaag ook! Want ook voor de Gemeente is deze beslissing noodzakelijk, want velen, die zich naar de Naam van Jezus noemen, dienen in werkelijkheid de Baäls. In zulk een tijd leven wij vandaag ook! (daarom een belangrijk advies aan u! Lees en bestudeer de 7 delige studie op onze Website over: **“de geschiedenis van de kerk”**. Het is een machtige openbaring vanuit het Woord van God en het laat u onder andere duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder)

Jezus komt spoedig! Er is geen uitstel meer mogelijk. Daarom moet de oproep komen: *“Nu moet een ieder de keuze maken, want men moet kiezen, wie men dienen wil: Jezus of de afgoden van deze wereld”*

O, wij moeten bidden, dat God toch in deze tijd zulke opwekkingspredikers als Elia wil geven. De grote vuurproef, die de absolute scheiding gaat maken, komt spoedig! Wij lezen in **1 Kon. 18:24**, waar Elia zegt: *“Roept gij dan de naam van uw god aan, en ik zal de naam des Heren aanroepen. De God die met vuur zal antwoorden, die zal God zijn. En het gehele volk antwoordde: Dat is goed”.*

En ik geloof, dat de Heer ook nu met vuur gaat komen, Geestelijk vuur, maar ook verterend vuur. Wij zien dit in het verdere gedeelte van **1 Kon. 18:36-38** *“Op de tijd nu, dat men het avondoffer brengt, trad de profeet Elia naar voren en zeide: (hij gaat vrijmoedig de Heer aanroepen en zegt dan) Here, God van Abraham, Isaak en Israël, heden moge bekend worden, dat Gij God zijt in Israël, en dat ik uw knecht ben, en op uw bevel al deze dingen doe. Antwoord mij, Here, antwoord mij, opdat dit volk wete, dat Gij, Here, God zijt, en dat Gij hun hart weer terugneigt. Toen schoot het vuur des Heren neer”.*

Tijdens het avondoffer werd in Israël altijd een lam geofferd als een brandoffer voor God. Zo mogen ook wij in het uur van het Lam van God vrijmoedig de Heer aanroepen, indien wij geloven in Jezus kruisdood en in Zijn opstanding.

Nog een voorbeeld vinden wij in **2 Kon. 20:9-11** en daar zien wij, hoe ook de profeet Jesaja op een kritiek uur als de grote kracht van de Heer moet ingrijpen. Ook hij roept die Naam des Heren aan en dan komt de kracht van de Heer openbaar. Het gaat hier om een bijzonder teken van de hemel. Het is de geschiedenis van de ziekte van koning Hiskia en zijn wonderbare genezing.

En dan zien wij, hoe hij een teken mag vragen, namelijk dat de schaduw tientreden vooruit gaat op de trap van Achaz of tien treden terug. Het teken, dat de zon in zijn omloop dus ineens twintig minuten aan de hemel gaat staan of twintig minuten terug. De krachten der hemelen bewogen zich, waarvan iedere

De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 15-22)

menselijke geleerde nu zegt, dat het totaal onmogelijk is, dat zoiets kan plaats vinden, want dat zou betekenen, dat de aarde in zijn omwenteling ineens twintig minuten stil moet staan of ineens twintig minuten lang, sneller zou moeten gaan wentelen. Dit is volgens de geleerden onmogelijk, want dat zou de gehele aarde met al wat er op is, verderven. Maar God is een almachtige God! En bij het in geloof aanroepen van die Naam, worden de krachten der hemelen bewogen en bedwongen.

2 Kon. 20:11 *“Toen riep de profeet Jesaja tot de Here, en Hij deed de schaduw op de treden waarlangs zij afgedaald was op de trap van Achaz (op de zonnewijzer van Achaz), weer tien treden teruggaan”*. De dag werd dus twintig minuten verlengd.

In het leven van David zien wij niet anders. David kreeg een groot ontzag voor de Heer, want hij leerde, dat, als hij de Naam des Heren ging aanroepen, dat er dan wat ging gebeuren. In **1 Kron. 21** zien wij dat er een grote ramp over Israël was gekomen: de pest. Omdat David een telling onder het volk had laten houden, sloeg God Israël met de pest. En dan verschijnt daar de engel op de dorsvloer van Ornan, de plaats, waar later de Tempel moest verrijzen.

En als David zich dan diep verootmoedigt voor God en de schuld op zich neemt, dan hoort de Heer naar zijn roep. **1 Kron. 21:26-27** *“David bouwde (op de dorsvloer) daar een altaar voor de Here, bracht brandoffers, en vredeoffers”*. Het was een hernieuwde toewijding aan God. Wat hebben wij dat ook vandaag nodig! Wij moeten de Heer aanroepen uit een rein hart en Hem onze geloften betalen. Hoevelen van ons hebben hun geloften eigenlijk verbroken.

Wij hebben gezegd, maar wij hebben niet gedaan, wat Hij ons gezegd heeft, en daarmee hebben wij eigenlijk altaarroof gepleegd. Dat had David ook gedaan, doordat hij buiten de Heer om die volkstelling gehouden had. In Gods Woord staat, dat satan hem daartoe aanzette en hij gaf er gehoor aan. Doch dan moet David zich als koning en voorganger van het volk, diep verootmoedigen en buigen en dat deed hij bij het altaar.

Hij bracht eerst brandoffers en vredeoffers en dan roept hij pas tot de Heer. Hij maakt een waarachtige nieuwe toewijding. En dan staat er: *“en riep tot de Here, die hem antwoordde met vuur uit de hemel op het brandofferaltaar”*. En toen hield de pestilentie op.

Tot zover, volgende week gaan wij verder met dit machtige onderwerp.

Jezus Zegene u!
Amen.